

РЕШЕНИЕ

№ 619

гр. София, 04.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 106-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на шести ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВ Т. ПЕТРОВ

при участието на секретаря ПАВЕЛ АЛЪ. БОЖИНОВ
като разгледа докладваното от МИРОСЛАВ Т. ПЕТРОВ Административно наказателно дело № 20231110202070 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 - 63 ЗАНН .

Образувано е по жалба от Я. С. У., ЕГН ***** чрез неговия упълномощен процесуален представител – адв. Х. Р. от САК срещу наказателно постановление № 22-4332-028122/06.01.2023 г., издадено от Даниела Димитрова Дескова – началник сектор при ОПП-СДВР, с което на основание чл. 178ж, ал. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП, обн. в ДВ бр. 20 от 5 Март 1999 г., в сила от 01.09.1999 г./ са му наложени кумулативно административни наказания „глоба“ в размер на 1 000,00 /хиляда/ лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 /три/ месеца за нарушение на чл. 58, т. 3 ЗДвП.

В депозираната жалба са инвокирани оплаквания за допуснати съществени процесуални нарушения в предходната фаза на административнонаказателното производство, довели до ограничаване правото на защита на въззивника, за несъответствие на възприетите от административните органи фактически положения с обективната действителност, както и за некоректно приложение на материалния закон. Отправена е молба за цялостна отмяна на атакувания санкционен акт като неправилен и незаконосъобразен.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, явява се лично и с адв. Антония Димова от САК, преупълномощена от адв. Х. Р. от САК, с приложено по делото пълномощно, като двамата поддържат жалбата и изложените в нея съображения. Претендират се разноси за заплатено адвокатско възнаграждение.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител, който да изрази становище по фактите и приложимия по делото закон.

Софийски районен съд, като разгледа жалбата и изложените в нея твърдения и след като се запозна със събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните по реда на чл. 14, чл. 18 и чл. 107, ал. 5 НПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирано лице и съдържа всички изискуеми реквизити обуславящи нейната редовност, което предпоставя пораждането на предвидения в закона суспензивен и деволутивен ефект, а разгледана по същество се явява **ОСНОВАТЕЛНА**.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

С акт за установяване на административно нарушение № 840592/21.12.2022 г., съставен от Е. В. С. – мл. автоконтрольор при ОПП-СДВР и в присъствието на свидетеля А. М. К. - очевидец е констатирано, че на 21.12.2022 г., около 13:21 часа, по АМ „Тракия“, с посока на движение от разклона за с. Равно поле към „Околовръстен път“, жалбоподателят У. управлява лек автомобил марка „Мерцедес“ с рег. № СО №№№№ СН, собственост на М. Б. К., като в района между 3 км и 2 км, водачът се движи в лентата за принудително спиране без да има повреда на пътното превозно средство и без наличието на здравословни проблеми.

В акта е отразено, че е нарушена разпоредбата на чл. 58, т. 3 ЗДвП, като след съставянето му препис от същия е връчен на У..

Въз основа на горепосочения акт е издадено атакуваното наказателно постановление № 22-4332-028122/06.01.2023 г. от Даниела Димитрова Дескова – началник сектор при ОПП-СДВР, с което на основание чл. 178ж, ал. 1 ЗДвП, при цялостно възпроизвеждане на фактическите констатации от акта, на жалбоподателя У. са наложени кумулативно административни наказания „глоба“ в размер на 1 000,00 /хиляда/ лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 /три/ месеца за нарушение на чл. 58, т. 3 ЗДвП.

Препис от НП е връчен лично на въззивника на 23.01.2023 г., като жалбата, инициирала производството пред настоящата съдебна инстанция, е депозирана в законоустановения 14-дневен срок чрез наказващия орган с пощенски оператор на 30.01.2023 г., видно от отбелязването в съпроводителното писмо.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление /арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал. 2 НПК и **т. 7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС** /, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции – констатираща, обвинителна и сезираща.

В настоящия случай АУАН и издаденото, въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност, видно от представените писмени доказателства за назначаване, съответно оправомощаване на актосъставителя и наказващия орган.

На следващо място, съдът служебно констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването на АУАН и НП – тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 ЗАНН. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо

възпроизвеждане в атакуваното НП, като с изискуемата се от закона конкретика административните органи са очертали времето, мястото, механизма на твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които същото е намерило проявление в обективната действителност, поради което тривиалните и бланкетни оплаквания за противното в жалбата не могат да бъдат споделени.

В контекста на изложеното, несъответно на обективната реалност е и възражението в жалбата за нарушаване на разпоредба на чл. 40 ЗАНН. Една от основните гаранции за законосъобразното упражняване на правомощията на актосъставителя, предвидени в процесуалния административен закон, е изискването актът да бъде съставен в присъствието на свидетели и да е подписан от същите /арг. от чл. 40, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 ЗАНН/. Функциите на свидетелите са да съдействат на актосъставителя да установи обективната истина, да следят за достоверното отразяване на фактическите обстоятелства, при които е извършено твърдяното административно нарушение и да бъдат източник на гласни доказателствени средства по разследване на спорните обстоятелства от наказващия орган, както и в производството по оспорване на издаденото НП пред съда.

Съгласно чл. 40, ал. 1 и 3 ЗАНН актът за установяване на административното нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. При липса на свидетели, присъствали при извършването или установяването на нарушението, или при невъзможност да се състави акт в тяхно присъствие, той се съставя в присъствието на двама други свидетели, като това изрично се отбелязва в него. Следователно двама свидетели са необходими при съставянето на акта винаги, когато няма свидетели присъствали лично при извършване, респективно установяване на нарушението или пък тяхното участие е невъзможно. В тази връзка, от прочита на АУАН е видно, че свидетелят А. К. е подписал документа като очевидец, което обстоятелство, противно на твърденията в жалбата е отразено изрично, а това мотивира извод, че изискванията на процесуалния закон са спазени безусловно.

В конкретния случай административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 3-месечен

срок от открИ.е на нарушителя, респективно – 1 година от извършване на твърдяното нарушение. От своя страна обжалваното наказателното постановление е постановено в законоустановения 6 – месечен срок. Ето защо са спазени всички давностни срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя от формална страна.

Предвид изложеното, АУАН и НП са съставени без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание.

Административнонаказателната отговорност на въззивника Я. С. У. е ангажирана, като на основание чл. 178ж, ал. 1 ЗДвП са му наложени кумулативно административни наказания „глоба“ в размер на 1 000,00 /хиляда/ лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 /три/ месеца за нарушение на чл. 58, т. 3 ЗДвП.

При съвкупната преценка и интерпретация на приобщения по делото доказателствен материал, настоящият съдебен състав намира, че по еднопосочен начин е установено на етапа на съдебното следствие, че на детерминираните в АУАН време и място жалбоподателят У. е упражнявал функциите на водач на процесния лек автомобил, управлявайки същия в обособената на АМ „Тракия“ лента за принудително спиране, както и че негов спътник е била свидетелят М. К. – собственик на превозното средство.

Основният факт, по отношение на който се наблюдава колизия в относимите за предмета на доказване източници на информация е свързан с обстоятелството дали към момента на извършената проверка от правоохранителни органи при лекия автомобил марка „Мерцедес“ с рег. № СО №№№№ СН е съществувала техническа неизправност, която е инспирирала навлизането от страна на водача в лентата за принудително спиране. В тази връзка, при гласните доказателствени средства условно могат да се обособят две контрадикторни групи – от една страна, показанията на свидетеля М. К., която съобщава за повреда на задните радар сензори на МПС, отклоняващи автоматично траекторията му на движение с оглед наличието на регистрирана мнима опасност на пътното платно, а от друга – разказите на полицейските служители А. К. и Е. С., които са категорични в

разпитите си пред съда, че в хода на проведения разговор с водача същият не е споделил за техническа неизправност, а единствено заявил, че „тества автомобила“, след като го е взел от сервиз по-рано през деня.

Визираното противоречие налага преценката за верификация на гласните доказателствени средства да се основава на обективни критерии, залегнали в дългогодишната съдебна практика, а именно естеството /качествената характеристика/ на информационния носител, съответствието с другите събрани по делото доказателства и вътрешната му убедителност, изводима от неговата логичност, последователност и балансираност.

Съобразявайки стриктно изброените критерии този съдебен състав счита, че следва да кредитира с доверие разказа на свидетеля М. К., който освен, че е логичен, последователен и вътрешно балансиран, кореспондира изцяло с приобщените по делото писмени доказателства, касателно извършените по отношение на превозното средство ремонтни действия непосредствено преди и след полицейската проверка, както и със заключението на изготвената повторна автотехническа експертиза от вещото лице инж. К. Г.. Тук е мястото да се отбележи, че при проведената очна ставка между свидетелите М. К. и Е. С. се изяснява, че проверката е била извършена от свидетеля А. К., в който смисъл е и неговият разказ. Нито един от полицейските служители не потвърждава с категоричност, че актосъставителят С. е възприела пряко дадените от водача сведения, касателно причината за навлизане в лентата за принудително спиране, тъй като същата се е намирала преимуществено в служебния автомобил, а това мотивира извод, че на практика конфронтиращите се сведения за този релевантен факт се съдържат единствено в показанията на свидетелите К. и К..

Както беше отбелязано обаче, от приложените към жалбата копия на приемо-предавателен протокол и фактура е видно, че същият ден – 21.12.2022 г. лекият автомобил марка „Мерцедес“ с рег. № СО №№№№ СН е бил приет от собственика след извършени ремонтни действия, породени от „грешка в радар сензор за сляпа точка“, като впоследствие на 26.01.2023 г. за превозното средство е заплатена парична сума в размер на 180,00 лева в полза на търговско дружество „Сервиз Мерцедес“ ЕООД с оглед извършването на компютърна диагностика и калибриране на задните радар сензори. Съгласно

заклучението на изготвената повторна автотехническа експертиза, в т.ч. съобразявайки и изявленията на вещото лице инж. К. Г. при проведения му разпит в съдебната фаза, извършените услуги, описани в съставената на 26.01.2023 г. фактура касаят възстановяване на радар сензорите, които могат да изменят автоматично траекторията на движение на автомобила в посока обратна на появилата се опасност. При това положение, твърденията в разказа на свидетеля М. К., че е жалбоподателят У. е управлявал инцидентно притежаваното от нея МПС, непосредствено след вземането му от сервиза, както и че повредата на радар сензорите не е била отстранена, а се е проявила отново на АМ „Тракия“, предизвиквайки автоматична промяна в траекторията на движение, мотивирала водача на навлезе в лентата за принудително спиране с оглед тяхната деактивация от менюто на автомобила, както и относно необходимостта от повторния им ремонт в „Сервиз Мерцедес“ ЕООД през м. януари 2023 г., не са голословни, а се намират в пълна корелация с обсъдените доказателствени източници. От своя страна тези доказателства категорично опровергават сведенията, предоставени от полицейските органи за липсата на техническа повреда към момента на извършената проверка, поради което твърденията на свидетелите К. и С., че намерението на жалбоподателя У. е било да „тества автомобила“, не могат да се приемат за достоверни.

При формиране на вътрешното си убеждение по фактите съдът не използва показанията на свидетеля Генади Кръстев – управител на „Сервиз Мерцедес“ ЕООД и изготвената от него писмена справка, имайки предвид, че посоченото лице не разполага с непосредствени впечатления относно извършените през м. януари 2023 г. ремонтни действия по отношение на процесното МПС, а преразказва информация, получена от работници в сервиза, чиито имена не е в състояние да конкретизира, което пък пречатства възможността за извършване на проверка относно тяхната достоверност. От доказателствена съвкупност следва да се изключи и първоначалната автотехническа експертиза, изготвена от вещото лице инж. И. Т. А., който при разпита си в проведеното на 03.07.2023 г. о.с.з. изрично пояснява, че в заключението е изследвал различен вид сензори. В този смисъл са и изявленията на експерта от повторната автотехническа експертиза – инж. К. Г., обективирани в протокола от проведеното на 06.11.2023 г. о.с.з., който е изготвил своята експертиза не само по писмени данни, но и след личен оглед

и тестване на автомобила: „Искам само да добавя, че показанията на свидетелите и становищата на колегата експерт от предходната експертиза са неправилно ориентирани относно предмета на делото и се отнасят за друг елемент от системата за сигурност на автомобила“. Тази експертиза не е оспорена от страните, същата е пълна, ясна и обоснована, поради което съдът я използва безкритично при изясняване на релевантната по делото фактология.

В разпоредбата на чл. 58, т. 3 ЗДвП е ситуирана забрана при управление на МПС на магистрала водачът да се движи или спира в лентата за принудително спиране, освен при повреда на пътното превозно средство, както и при здравословни проблеми на водача или пътниците в превозното средство. На етапа на съдебното следствие се установи по безспорен начин, че конкретната причина жалбоподателят У. да навлезе в обособената на АМ „Тракия“ лента за принудително спиране е свързана с техническа неизправност на автомобила, потенциално застрашаваща безопасността на движението и създаваща предпоставки за неговата и на спътника му витална застрашеност, поради което напълно произволно същият е бил привлечен към административнонаказателна отговорност.

Съдът констатира, съобразно изложените фактически и правни доводи, че макар така протеклата фаза на административнонаказателното производство по установяване на административно нарушение и по налагане на административно наказание да не е опорочена поради допуснати съществени процесуални нарушения, то отговорността на жалбоподателя е ангажирана в разрез с материалния закон.

Ето защо, съдът намира, че така издаденото наказателно постановление следва да бъде отменено изцяло като неправилно.

Съгласно чл. 63д, ал. 1 ЗАНН съдът следва да се произнесе по извършените от страните разноски, имайки предвид изрично отправеното искане в очертаната насока. С оглед изхода на делото, съобразявайки представените договори за правна защита и съдействие, от които е видно, че жалбоподателят е заплатил в брой 1050,00 лв. за процесуално представителство от адвокат Х. Р. от САК, Столична дирекция на вътрешните работи следва да бъде осъдена да заплати процесната сума в пълен размер. От страна на наказващия орган не е релевирано възражение за прекомерност,

поради което съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

На СДВР следва да бъдат възложени и извършените по делото разноси за изготвените експертни заключения в общ размер на 504,20 лева, платими по банковата сметка на СРС, както и парична сума в размер на 5,00 лева за служебно издаване на изпълнителен лист в полза на съда.

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал. 3, т. 1 във вр. с ал. 2, т. 1 ЗАНН, **Софийски районен съд, НО, 106 състав**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло наказателно постановление № 22-4332-028122/06.01.2023 г., издадено от Даниела Димитрова Дескова – началник сектор при ОПП-СДВР, с което на основание чл. 178ж, ал. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП, обн. в ДВ бр. 20 от 5 Март 1999 г., в сила от 01.09.1999 г./ на жалбоподателя Я. С. У., ЕГН ***** са наложени кумулативно административни наказания „глоба“ в размер на 1 000,00 /хиляда/ лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 /три/ месеца за нарушение на чл. 58, т. 3 ЗДвП, **като неправилно.**

ОСЪЖДА, на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН, Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на жалбоподателя Я. С. У., ЕГН ***** извършените от него разноси за адвокатско възнаграждение в размер на **1050,00 /хиляда и петдесет/ лева.**

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати по банковата сметка на Софийски районен съд извършените разноси за експертни заключения в размер на **504,20 /петстотин и четири лева и двадесет ст./ лева**, както и парична сума в размер на **5,00 /пет/ лева** за служебно издаване изпълнителен лист в полза на съда.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава Дванадесета от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____